

कम्बलचारायणीय (क^० + चा^०) m. pl. Spottname einer Schule des Kā-
rājaṇa P. 1, 1, 73, Vārtt. 2, Sch.

कम्बलवर्द्धि (क^० + वर्द्धि) m. N. pr. eines Mannes HARIV. 1976.
2013. 2038. Buṅ. P. 9, 24, 18. VP. 433.

कम्बलहार (क^० + हार) m. N. pr. eines Mannes; कम्बलहारा: die
Nachkommen des K. gaṇa पस्कादि zu P. 2, 4, 63.

कम्बलार्पा (क^० + ऋण) n. P. 6, 1, 89, Vārtt. 6. Vop. 2, 9.

कम्बलिका (von कम्बल) f. gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

कम्बलिन् (von कम्बल) adj. mit einer wollenen Decke bedeckt: कम्ब-
लिवाक्षक ein solcher von Ochsen gezogener Wagen AK. 2, 8, 2, 20. H.
733.

कम्बलीय (wie eben) adj. zu wollenen Decken u. s. w. tauglich: ऊर्णा
P. 5, 1, 3. Sch.

कम्बल्य (wie eben) n. hundert Pala Wolle (das zu einem wollenen
Tuche erforderliche Gewicht von Wolle) P. 5, 1, 3. Am Ende eines adj.
comp. nach einem Zahlwort f. या 4, 1, 22.

कम्बि f. 1) Löffel AK. 2, 9, 34. H. 1021, v. l. (für कवि). an. 2, 303.
MED. b. 2. — 2) Bambusknoten H. an. MED.

कम्बु 1) m. n. TRIK. 3, 3, 9. Muschel AK. 1, 2, 2, 23. 3, 4, 2, 19. 21, 136.
H. 1204. an. 2, 303. MED. b. 2 (hier und H. an.: = शङ्ख Muschel und
शम्बूक zweischalige Muschel). Buṅ. P. 4, 7, 20. 9, 4. कम्बुग्रीवा ein mu-
schelförmiger Nacken (angeblich mit drei Falten) AK. 2, 6, 2, 39. H. 386.
कम्बुग्रीव adj. MBu. 3, 11690. 17078. Hip. 2, 19. R. 1, 1, 11. 5, 32, 10. f.
या MBu. 4, 235. CRUT. 19. कम्बुकाण्ठी KATHIS. 4, 7. कम्बुकंधर Buṅ. P.
4, 21, 17. कम्बुसुत्रातकाण्ठ 1, 19, 26. Daher कम्बु = योवावलि (wohl ग्री-
वावलि Falte im Nacken) TRIK. 3, 3, 281. — 2) Armband von Muscheln:
कम्बुकूपरधारिण्य: MBu. 2, 2067. 3, 14694. पिनद्धकम्बु: पाणिभ्याम् 4, 54.
प्रतिमूच्य काण्ठले दोर्ध्वे च कम्बुपरि काण्ठके प्रुभे 296. आमुच्य कम्बुपरि का-
ण्ठके प्रुभे 301. सुवर्णानां: कम्बुश्च काण्ठले परिकाण्ठके 453. कम्बुपाणिन्
382. कम्बु m. = Armband AK. 3, 4, 21, 136. H. an. MED. — 3) m. Ele-
phant TRIK. 3, 3, 281. H. an. MED. Vgl. कम्बोज. — 4) m. Hals. — 5) m.
ein röhrenförmiger Knochen (नलाय). — 6) m. = कर्पूर (CKDr. कर्पूरवर्णा;
vgl. कर्तु) H. an.

कम्बुक 1) m. a) Muschel (vgl. कम्बु). — b) eine verächtliche Person
(a mean person) WILS. Vgl. कम्बू. — 2) f. कम्बुका N. eines Strauchs,
Physalis flexuosa Lin. (अश्वगन्धा), RATNAM. im CKDr. Vgl. कम्बुकाष्ठा.
— 3) n. N. pr. einer Stadt KATHIS. 26, 193.

कम्बुकाष्ठा (कम्बु + काष्ठ) f. = कम्बुका RĀGAX. im CKDr.

कम्बुग्रीव (क^० + ग्रीवा) m. N. pr. einer Schildkröte PAṆKAT. 76, 7. —
Das adj. und das f. कम्बुग्रीवा s. u. कम्बु 1.

कम्बुपुष्पी (क^० + पुष्प) und कम्बुमालिनी (क^० + माला) f. N. einer
Pflanze (s. शङ्खपुष्पी) RĀGAX. im CKDr.

कम्बू m. 1) Dieb, Räuber Uṇ. 1, 93. Vgl. कम्बुक. — 2) Armband
WILS. Vgl. कम्बु 2.

कम्बूक m. Abfall von Reiskörnern: अग्नौ तुषाना वप ज्ञातवेदसि परः
कम्बूकौ अर्धं मृत् हूरम् AV. 11, 1, 29 (vgl. परः कम्बूकानिति सव्येन पा-
देन फलीकरणापेक्षात् KAUC. 63). GRJASAMGR. 2, 14.

कम्बोज 1) m. pl. N. pr. eines Landes und deren Bewohner gaṇa

कच्छादि zu P. 4, 2, 133 und gaṇa सिन्धादि zu 4, 3, 93. TRIK. 3, 3, 83.
H. an. 3, 143. MED. ḡ. 20. Nir. 2, 2 (vgl. Roth, Zur L. u. G. d. W. 67.
WEBER, Lit. 169). LIA. I, 329. fgg. 439. 534. sg. der Fürst dieses Lan-
des P. 4, 1, 175. — 2) m. Muschel TRIK. H. an. MER. eine bes. Art Mu-
schel CKDr. WILS. — 3) eine bes. Art Elephant H. an. MED. — Vgl.
कम्बु und कम्बोज.

कम्बोजमुष्ट gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. Ind. St. 1, 144. 2, 392.
— Vgl. यवनमुष्ट.

कम्बोजातिन् (कम्बु + या^०) m. ein best. Vogel, Falco Cheela (शङ्ख-
चिह्न), MBu. im CKDr.

कम्बै adj. (मत्तये) von 1. कम् P. 5, 2, 138. Vop. 7, 31. — Vgl. कम्ब.

कम्भारी f. = गम्भारी Gmelina arborea Roxb. ÇABDAM. und RĀGAX.
im CKDr.

कम्भु n. die wohlriechende Wurzel von Andropogon muricatus Retz.
RĀGAX. im CKDr.

कम्भ (von 2. कम्) adj. f. या P. 3, 2, 167. Vop. 26, 158. 1) begierig, li-
stern AK. 3, 1, 24. H. 434. कम्भा युवति: (kann auch zu 2. gehören) Sch.
zu P. 3, 2, 153. 167. — 2) lieblich, reizend, schön H. 1443.

कम्बत् (von 1. कम्) adj. lieblich ÇAT. Br. 13, 8, 1, 10.

कम्ब Nebenform von 1. क, nur im gen. mit चिद्, ein jeder: नोर्करस्य
सकृत् पर्येता कयस्य चित् । वज्रो अस्ति अवाद्यः RV. 1, 27, 8. नि पू न-
मातिमार्ति कयस्य चित् 129, 5. अभिमार्ति कयस्य चित् 8, 23, 15.

कयस्या f. eine best. als Arznei gebrauchte Wurzel (कोकोली) Svi-
min zu AK. 2, 4, 3, 9. CKDr. — Eine Var. von वयस्या; vgl. कायस्या.

कया (instr. f. von 1. क) adv. interr. auf welche Weise: कया ते अग्ने
(उपस्तुतिं दशेम) RV. 8, 73, 4. कया नो अग्ने स्रतयन्तते न भुवे न वेद उच्य-
स्य नद्यः 5, 12, 3. कया नो अग्ने वि वंसः सुवृक्तिम् 7, 8, 3.

कयाद् adj. v. l. des SV. I, 1, 2, 3, 8 zur Verbesserung des Metrums für
क्रव्याद् des RV. Ist wohl zu verstehen als कय = काय + अद्, aber
काय fehlt in der älteren Sprache.

कयाधू f. N. pr. der Gemahlin Hiraṇjakaçipu's Buṅ. P. 6, 18, 11.

कय्य m. N. pr. eines Fürsten, der ein nach ihm benanntes Heiligthum
(श्रीकय्यस्वामिन्) und einen Vihāra (कय्यविहार) erbaute, RĀGAX-TAR.
4, 209. 210.

कय्यक m. N. pr. eines Mannes RĀGAX-TAR. 6, 281.

1. कर् (क् Dhātup. 30, 10. 22, 4. कृत् 13, 89) bildet im Veda die
Special-Formen auf vier verschiedene Weisen: I) nach der 2ten Kl.
praes. 2. sg. कर्षि, du. कर्षे, pl. कर्षे; med. कर्षे; imperf. 2. sg. अर्कर,
3. अर्कर und अर्कत् (ÇAT. Br. 3, 1, 2, 21. 11, 4, 2, 1. 9. 13), 3. du. अर्कर्ताम्
(man hätte अर्कताम्, अर्कम् und अर्कत erwartet), pl. अर्कर्म, अर्कर्त (auch
Buṅ. P. 9, 16, 35) und अर्कन् (als aor. betrachtet P. 2, 4, 80, Sch.); med.
अर्कि (RV. 10, 159, 4), अर्क्याम् (RV. 5, 30, 8), अर्कत (RV. 1, 181, 1. die
beiden letzten Formen fallen mit dem aor. der klass. Sprache zusam-
men), अर्कताम् (ÇĀKH. ÇR. 1, 14, 8), अर्कत; imperat. कर्षि (P. 6, 4, 102;
erscheint auch MBu. 1, 5141. Buṅ. P. 8, 17, 8), कर्तम्, कर्त; med. कर्षे,
कर्षे; conj. 2. 3. sg. कर्, pl. कर्म, कर्त und कर्तन, क्रन्: med. 3. sg. कृत
(RV. 9, 69, 5), 3. pl. कृत (RV. 1, 141, 3); potent. क्रियाम् (RV. 10, 32, 9);
partic. nom. m. pl. कर्तस्, med. कर्षा. — II) nach der 1sten Kl. praes. क-